

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

15 iulie 2021 *

„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă – Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială – Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 – Articolul 7 punctul 2 – Competența în materie delictuală sau cvasidelictuală – Locul materializării prejudiciului – Înțelegere declarată contrară articolului 101 TFUE și articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European – Stabilirea competenței internaționale și teritoriale – Concentrarea competențelor în favoarea unei instanțe specializate”

În cauza C-30/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Tribunalul Comercial nr. 2 din Madrid, Spania), prin decizia din 23 decembrie 2019, primită de Curte la 22 ianuarie 2020, în procedura

RH

împotriva

AB Volvo,

Volvo Group Trucks Central Europe GmbH,

Volvo Lastvagnar AB,

Volvo Group España SA,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul J.-C. Bonichot, președinte de cameră, domnul L. Bay Larsen, doamna C. Toader și domnii M. Safjan (raportor) și N. Jääskinen, judecători,

avocat general: domnul J. Richard de la Tour,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

* Limba de procedură: spaniola.

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europe GmbH, Volvo Lastvagnar AB și Volvo Group España SA, de R. Murillo Tapia și N. Gómez Bernardo, abogados;
- pentru guvernul spaniol, de S. Centeno Huerta și J. Rodríguez de la Rúa Puig, în calitate de agenți;
- pentru guvernul francez, de A.-L. Desjonquères, N. Vincent și A. Daniel, în calitate de agenți;
- pentru guvernul neerlandez, de M. Bulterman și J. Langer, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de M. Heller și C. Urraca Caviedes, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 22 aprilie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între RH, pe de o parte, și AB Volvo, Volvo Group Trucks Central Europe GmbH, Volvo Lastvagnar AB și Volvo Group España SA, pe de altă parte, în legătură cu plata de daune interese pentru prejudiciul suferit de RH ca urmare a unor practici anticoncurențiale ale societăților pârâte din litigiul principal, care au fost sancționate de Comisia Europeană în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul din 2 mai 1992 privind Spațiul Economic European (JO 1994, L 1, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 53, p. 4, denumit în continuare „Acordul privind SEE”).

Cadrul juridic

- 3 Considerentele (15), (16) și (34) ale Regulamentului nr. 1215/2012 au următorul cuprins:
 - „(15) Normele de competență ar trebui să prezinte un mare grad de previzibilitate și să se întemeieze pe principiul conform căruia competența este determinată, în general, de domiciliul pârâtului. Astfel, competența ar trebui să fie întotdeauna determinată pe baza acestui criteriu, cu excepția câtorva situații bine definite în care materia litigiului sau autonomia părților justifică un alt punct de legătură. În cazul persoanelor juridice, domiciliul trebuie să fie definit în mod independent, în vederea ameliorării transparenței normelor comune și a evitării conflictelor de competență.
 - (16) În afară de instanța domiciliului pârâtului, ar trebui să existe și alte instanțe autorizate în temeiul unei legături strânse între instanță și acțiune sau în scopul bunei administrări a justiției. Existența unei legături strânse ar trebui să asigure securitatea juridică și să evite posibilitatea de a se introduce o acțiune împotriva pârâtului în fața unei instanțe dintr-un

stat membru care nu era previzibilă în mod rezonabil de către acesta. Acest lucru este important în special în litigiile privind obligații necontractuale care rezultă din încălcări ale intimității și ale drepturilor legate de personalitatea sa, inclusiv privind calomnia.

[...]

(34) Ar trebui asigurată continuitatea între Convenția [din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială (JO 1972, L 299, p. 32, Ediție specială, 19/vol. 10, p. 3)], Regulamentul (CE) nr. 44/2001 [al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74)] și prezentul regulament, fiind necesar să se prevadă unele dispoziții tranzitorii în acest sens. Aceași necesitate a continuității este valabilă cu privire la interpretarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a [convenției menționate] și a regulamentelor de înlocuire a acesteia.”

4 Capitolul II din Regulamentul nr. 1215/2012, intitulat „Competența”, conține printre altele secțiunea 1, intitulată „Dispoziții generale”, și secțiunea 2, intitulată „Competențe speciale”. Articolul 4 alineatul (1) din acest regulament, cuprins în secțiunea 1, prevede:

„Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor respectivului stat membru.”

5 Cuprins de asemenea în secțiunea 1 menționată, articolul 5 alineatul (1) din același regulament prevede:

„Persoanele domiciliat pe teritoriul unui stat membru pot fi acționate în justiție în fața instanțelor unui alt stat membru numai în temeiul normelor enunțate în secțiunile 2-7 din prezentul capitol.”

6 Articolul 7 din Regulamentul nr. 1215/2012, cuprins în secțiunea 2 din capitolul II din acest regulament, prevede:

„O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru:

1. (a) în materie contractuală, în fața instanțelor de la locul de executare a obligației în cauză;

[...]

2. în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă;

[...]”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 7 RH este o întreprindere care are domiciliul în Cordoba (Spania), unde, între anul 2004 și anul 2009, a achiziționat cinci camioane de la un concesionar al Volvo Group España. Primul dintre aceste camioane a făcut inițial obiectul unui leasing, înainte de a fi cumpărat de RH în cursul anului 2008.
- 8 La 19 iulie 2016, Comisia a adoptat Decizia C(2016) 4673 final referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 [TFUE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul AT.39824 – Camioane) (JO 2017, C 108, p. 6, denumită în continuare „Decizia din 19 iulie 2016”).
- 9 Prin această decizie, Comisia a declarat existența unei înțelegeri la care au participat 15 constructori internaționali de camioane, printre care Volvo, Volvo Group Trucks Central Europe și Volvo Lastvagnar, în ceea ce privește două categorii de produse, și anume camioanele cu o greutate cuprinsă între 6 și 16 tone și camioanele cu o greutate mai mare de 16 tone, atât autocamioane, cât și tractoare-rutiere.
- 10 Comisia a considerat că încălcarea articolului 101 TFUE a vizat întregul Spațiu Economic European (SEE) și a durat între 17 ianuarie 1997 și 18 ianuarie 2011. În consecință, a aplicat amenzi tuturor entităților participante, cu excepția unei entități care a beneficiat, în urma unei proceduri de clemență, de imunitate totală.
- 11 RH a introdus împotriva Volvo (Göteborg, Suedia), a Volvo Group Trucks Central Europe (Ismaning, Germania), a Volvo Lastvagnar (Göteborg) și a Volvo Group España (Madrid, Spania) o acțiune având ca obiect plata de daune interese, în susținerea căreia pretinde că a suferit un prejudiciu din cauză că a achiziționat cele cinci vehicule sus-menționate plătind un suprapreț datorat acordurilor coluzive sancționate de Comisie.
- 12 Deși RH a achiziționat vehiculele la Cordoba și are domiciliul în acest oraș, a formulat acțiunea la Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Tribunalul Comercial nr. 2 din Madrid, Spania). Instanța de trimitere precizează că pârâtele din litigiul principal nu au repus în discuție competența sa teritorială, astfel încât, în temeiul dreptului național, trebuie să se considere că au ales în mod tacit forul la această instanță.
- 13 Pârâtele au invocat însă o declinare de competență internațională, considerând că „locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă”, prevăzut la articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, este locul evenimentului cauzator, în speță locul unde a fost încheiată înțelegerea cu privire la camioane, iar nu locul domiciliului reclamantei din litigiul principal. Dat fiind că înțelegerea a fost încheiată în alte state membre ale Uniunii Europene, pârâtele din litigiul principal consideră că instanța spaniolă nu este competentă.
- 14 Potrivit instanței de trimitere, apar îndoieli serioase cu privire la modul în care trebuie interpretat articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012.
- 15 În această privință, instanța de trimitere arată că, în conformitate cu Hotărârea din 21 mai 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335, punctul 56), atunci când se solicită în justiție daune interese unor pârâți cu sediul în diferite state membre ca urmare a unei încălcări unice și continue la care au participat în mai multe state membre la date și în locuri diferite, această încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE fiind constatată de Comisie, fapta prejudiciabilă s-a produs în privința fiecărei pretinse victime, luată

în considerare în mod individual, fiecare dintre acestea putând să aleagă să introducă propria acțiune fie în fața instanței de la locul unde a fost încheiată în mod definitiv înțelegerea în cauză sau, după caz, de la locul unde a fost încheiat un acord specific și identificabil ca reprezentând, singur, evenimentul cauzator al prejudiciului pretins, fie în fața instanței de la locul unde se află propriul sediu social.

- 16 Prin urmare, ar fi posibil ca pârâtele din litigiul principal să fie acționate în justiție pe teritoriul spaniol, ținând seama de locul unde se află sediul social al RH.
- 17 În continuare, în ceea ce privește în mod specific înțelegerea privind camioanele care a fost sancționată de Comisie prin Decizia din 19 iulie 2016, instanța de trimitere arată totodată că, în Hotărârea din 29 iulie 2019, Tibor-Trans (C-451/18, EU:C:2019:635, punctul 33), Curtea a statuat că, atunci când piața afectată de comportamentul anticoncurențial se găsește în statul membru pe teritoriul căruia se pretinde că a avut loc prejudiciul invocat, este necesar să se considere că locul materializării prejudiciului, în scopul aplicării articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, se găsește în acel stat membru.
- 18 Instanța de trimitere ridică totuși problema dacă jurisprudența expusă la punctul precedent din prezenta hotărâre se referă la competența internațională a instanțelor din statul membru în care s-a produs prejudiciul sau dacă aceasta stabilește de asemenea în mod direct competența teritorială internă în acel stat membru. Cu alte cuvinte, ar fi necesar să se stabilească dacă articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 constituie o normă care privește strict competența internațională sau dacă este vorba despre o normă dublă sau mixtă, care operează de asemenea ca normă de competență teritorială internă.
- 19 Potrivit instanței de trimitere, jurisprudența națională și jurisprudența Uniunii nu permit înlăturarea acestei îndoieli.
- 20 În aceste condiții, Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Madrid (Tribunalul Comercial nr. 2 din Madrid) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, atunci când prevede că o persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru «[...] în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă», trebuie interpretat în sensul că stabilește numai competența internațională a instanțelor din statul membru în care se află acel loc, astfel încât, pentru a stabili instanța națională competentă din punct de vedere teritorial din statul respectiv, se face trimitere la normele procedurale interne, sau trebuie interpretat ca fiind o normă mixtă care, prin urmare, stabilește în mod direct atât competența internațională, cât și competența teritorială națională, fără a fi necesar să se facă trimitere la reglementarea internă?”

Cu privire la admisibilitate

- 21 Pârâtele din litigiul principal au solicitat declararea inadmisibilității cererii pentru motivul că răspunsul la întrebarea adresată de instanța de trimitere este clar.
- 22 Este necesar să se amintească însă că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, întrebările referitoare la interpretarea dreptului Uniunii adresate de instanța națională în cadrul normativ și factual pe care îl definește sub propria răspundere și a cărui exactitate Curtea nu are competența

să o verifice beneficiază de o prezumție de relevanță. Curtea poate refuza să se pronunțe asupra unei cereri formulate de o instanță națională numai dacă este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică sau atunci când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care îi sunt adresate (Hotărârea din 9 iulie 2020, Verein für Konsumenteninformation, C-343/19, EU:C:2020:534, punctul 19).

- 23 Pe de altă parte, pentru a fi admisibilă, o cerere de decizie preliminară trebuie să cuprindă, pe lângă textul întrebărilor adresate cu titlu preliminar, informațiile care sunt impuse la articolul 94 literele (a)-(c) din Regulamentul de procedură al Curții, și anume, în esență, cadrul factual și normativ în care se înscrie litigiul principal și să ofere un minim de explicații cu privire la motivele pentru alegerea dispozițiilor de drept al Uniunii a căror interpretare o solicită instanța națională, precum și cu privire la legătura pe care o stabilește între aceste dispoziții și reglementarea națională aplicabilă litigiului cu care este sesizată [Ordonanța din 16 martie 2021, DS (Toaletarea ecvideelor) (C-557/20, nepublicată, EU:C:2021:204, punctul 21 și jurisprudența citată)].
- 24 Așadar, împrejurarea, chiar dacă este dovedită, că răspunsul la întrebarea adresată de instanța de trimitere poate face obiectul unui răspuns clar nu este în niciun caz susceptibilă să afecteze admisibilitatea cererii de decizie preliminară.
- 25 În speță, instanța de trimitere a expus cu exactitate motivul pentru care, în contextul factual și juridic al litigiului principal și având în vedere jurisprudența, pe de o parte, a Curții și, pe de altă parte, a Tribunal Supremo (Curtea Supremă, Spania), Curtea trebuie să precizeze domeniul de aplicare al articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012.
- 26 Prin urmare, întrebarea preliminară trebuie să fie declarată admisibilă.

Cu privire la întrebarea preliminară

- 27 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că, în cadrul pieței afectate de acorduri coluzive privind stabilirea și majorarea prețurilor bunurilor, este competentă internațional și teritorial să se pronunțe, în temeiul locului materializării prejudiciului, asupra unei acțiuni în repararea prejudiciului cauzat de aceste acorduri contrare articolului 101 TFUE fie instanța în a cărei rază teritorială întreprinderea care se consideră prejudiciată a cumpărat bunurile afectate de acordurile respective, fie, în cazul unor achiziții efectuate de această întreprindere în mai multe locuri, instanța în a cărei rază teritorială se află sediul social al acesteia.
- 28 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în măsura în care Regulamentul nr. 1215/2012 abrogă și înlocuiește Regulamentul nr. 44/2001, care, la rândul lui, a înlocuit Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, astfel cum a fost modificată prin convențiile succesive referitoare la aderarea noilor state membre la această convenție, interpretarea dată de Curte dispozițiilor acestor din urmă instrumente juridice rămâne valabilă și pentru Regulamentul nr. 1215/2012 atunci când dispozițiile respective pot fi calificate ca „echivalente” (a se vedea Hotărârea din 29 iulie 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, punctul 23 și jurisprudența citată).

- 29 Aceasta este situația, pe de o parte, a articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 și, pe de altă parte, a articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, în privința cărora Curtea a statuat în repetate rânduri că noțiunea de „locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă”, în sensul acestor dispoziții, vizează atât locul materializării prejudiciului, cât și cel unde s-a produs evenimentul cauzator aflat la originea acestui prejudiciu, astfel încât pârâtul poate fi acționat în justiție, la alegerea reclamantului, în fața instanței de la unul dintre cele două locuri (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iulie 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, punctul 25 și jurisprudența citată).
- 30 Din decizia instanței de trimitere reiese că, în speță, această instanță urmărește să identifice locul materializării prejudiciului.
- 31 Din Decizia din 19 iulie 2016 rezultă că încălcarea constatată a articolului 101 TFUE, care se află la originea prejudiciului invocat, cuprindea întregul SEE și, prin urmare, a condus la o denaturare a concurenței în cadrul pieței respective. În aceste condiții, este necesar să se considere că locul materializării prejudiciului, în scopul aplicării articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, se găsește în cadrul pieței menționate, din care face parte și Spania (a se vedea prin analogie Hotărârea din 29 iulie 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, punctele 32 și 33).
- 32 O asemenea stabilire a locului materializării prejudiciului respectă printre altele cerințele de conformitate enunțate în considerentul (7) al Regulamentului (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) (JO 2007, L 199, p. 40), în măsura în care, potrivit articolului 6 alineatul (3) litera (a) din acest regulament, legea aplicabilă în cazul unor acțiuni în despăgubire în legătură cu un act ce restrânge concurența este legea țării în care piața este sau poate fi afectată (Hotărârea din 29 iulie 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, punctul 35).
- 33 În ceea ce privește problema care este instanța competentă din statul membru astfel identificat, reiese din chiar modul de redactare a articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 că această dispoziție atribuie direct și imediat atât competența internațională, cât și competența teritorială instanței de la locul unde s-a produs prejudiciul. După cum a arătat domnul avocat general la punctul 46 din concluzii, această analiză este confirmată în special de raportul domnului P. Jenard cu privire la Convenția din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială (JO 1979, C 59, p. 1).
- 34 Aceasta înseamnă că statele membre nu pot aplica criteriile de atribuire a competenței care sunt diferite în raport cu cele care decurg din articolul 7 punctul 2 menționat. Cu toate acestea, este necesar să se precizeze că delimitarea razei teritoriale a instanței, în cadrul căreia se situează locul materializării prejudiciului în sensul acestei dispoziții, ține, în principiu, de competența organizațională a statului membru căruia îi aparține această instanță.
- 35 Așa cum au subliniat pârâtele din litigiul principal, guvernele spaniol și francez, precum și Comisia, această dispoziție nu se opune ca un stat membru să decidă să încredințeze un anumit tip de contencios unei singure instanțe, care este, prin urmare, competentă în mod exclusiv, indiferent de locul materializării unui prejudiciu în acest stat membru.

- 36 Astfel, Curtea a precizat deja că o concentrare a competențelor în fața unei singure instanțe specializate poate fi justificată în interesul unei bune administrări a justiției (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2014, Sanders și Huber, C-400/13 și C-408/13, EU:C:2014:2461, punctul 44).
- 37 După cum a arătat domnul avocat general la punctul 128 din concluzii, în contextul articolului 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012, complexitatea tehnică a normelor aplicabile acțiunilor în despăgubire pentru încălcarea dispozițiilor dreptului concurenței poate de asemenea să militeze în favoarea unei concentrări de competențe.
- 38 În lipsa unei asemenea instanțe specializate, identificarea locului materializării prejudiciului pentru a determina instanța de pe teritoriul statelor membre care este competentă să soluționeze o acțiune în despăgubire ca urmare a unor acorduri coluzive contrare articolului 101 TFUE trebuie să răspundă obiectivelor de proximitate și de previzibilitate ale normelor de competență, precum și unei bune administrări a justiției, amintite în considerentele (15) și (16) ale Regulamentului nr. 1215/2012 (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 iulie 2019, Tibor-Trans, C-451/18, EU:C:2019:635, punctul 34).
- 39 Din jurisprudența Curții reiese că, atunci când este în discuție cumpărarea unui bun care, în urma unei manipulări efectuate de producătorul său, are o valoare mai mică, instanța competentă să soluționeze o acțiune în vederea reparării prejudiciului corespunzător costurilor suplimentare plătite de cumpărător este cea a locului în care a fost achiziționat bunul (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 iulie 2020, Verein für Konsumenteninformation, C-343/19, EU:C:2020:534, punctele 37 și 40).
- 40 Această soluție trebuie aplicată și într-un context precum cel din cauza principală, independent de aspectul dacă bunurile în cauză au fost cumpărate direct sau indirect de la pârâte, cu un transfer de proprietate imediat sau la încetarea unui contract de leasing. Este însă necesar să se precizeze că soluția menționată presupune ca cumpărătorul prejudiciat să fi cumpărat exclusiv bunuri afectate de acordurile coluzive în discuție în raza teritorială a unei singure instanțe. Astfel, în caz contrar, nu poate fi identificat un singur loc de materializare în privința cumpărătorului prejudiciat.
- 41 În această privință trebuie amintit că, în contextul unei acțiuni în repararea prejudiciilor cauzate de acorduri contrare articolului 101 TFUE și care constau în costuri suplimentare plătite ca urmare a unui preț ridicat în mod artificial, Curtea a statuat că locul materializării prejudiciului nu este identificabil decât pentru fiecare pretinsă victimă luată în considerare în mod individual și se va afla, în principiu, la sediul social al acesteia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 mai 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punctul 52).
- 42 În ipoteza unor achiziții efectuate în mai multe locuri, o atribuire a competenței în favoarea instanței de la sediul social al întreprinderii prejudiciate respectă cerința previzibilității amintită la punctul 38 din prezenta hotărâre, din moment ce pârătele, membre ale înțelegerii, nu pot ignora împrejurarea că cumpărătorii bunurilor în discuție sunt stabiliți în interiorul pieței afectate de practicile coluzive. Mai mult, această atribuire de competență răspunde obiectivului proximității, iar locul sediului social al întreprinderii prejudiciate prezintă toate garanțiile în vederea organizării utile a unui eventual proces (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 mai 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punctul 53).

- 43 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 7 punctul 2 din Regulamentul nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că, în cadrul pieței afectate de acorduri coluzive privind stabilirea și majorarea prețurilor bunurilor, este competentă internațional și teritorial să se pronunțe, în temeiul locului materializării prejudiciului, asupra unei acțiuni în repararea prejudiciului cauzat de aceste acorduri contrare articolului 101 TFUE fie instanța în a cărei rază teritorială întreprinderea care se consideră prejudiciată a cumpărat bunurile afectate de acordurile respective, fie, în cazul unor achiziții efectuate de această întreprindere în mai multe locuri, instanța în a cărei rază teritorială se află sediul social al acesteia.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 44 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 7 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, în cadrul pieței afectate de acorduri coluzive privind stabilirea și majorarea prețurilor bunurilor, este competentă internațional și teritorial să se pronunțe, în temeiul locului materializării prejudiciului, asupra unei acțiuni în repararea prejudiciului cauzat de aceste acorduri contrare articolului 101 TFUE fie instanța în a cărei rază teritorială întreprinderea care se consideră prejudiciată a cumpărat bunurile afectate de acordurile respective, fie, în cazul unor achiziții efectuate de această întreprindere în mai multe locuri, instanța în a cărei rază teritorială se află sediul social al acesteia.

Semnături